

wetboek van strafrecht samenhangen maar moet wel geschieden op grond van o.a. morele overwegingen. Nu vind ik niet dat een abortus-commissie alle aanvragen moreel moet goedkeuren, integendeel, zij zal het volste recht hebben om ook morele argumenten in het gesprek met de aanvrager in te brengen. Mijn instelling is veeleer, dat een abortus-commissie de aanvraag, wanneer de vrouw erop staat, moet toewijzen óók wanneer zij zelf op morele gronden tot een ander oordeel komt. Gebeurt dit niet, dan maken wij — dat kan ik niet anders zien — een mens tot slachtoffer van andermans moraal. Zakelijk voer ik dus graag een pleidooi voor de Engelse wetgeving.

Het lijkt mij getuigen van onkunde of onheusheid mij om die reden van ontrouw aan het christelijke te beschuldigen. In *Morals in a Free Society* (S.C.M., London 1967) voert Michael Keeling als christen-ethicus eveneens een pleidooi in deze geest. Het is m.a.w. niet zo dat ik een buitenissig of onder christenen niet gangbaar standpunt verdedig.

Men leze daartoe, ten overvloede b.v. Gottfried Hornig, *Schwangerschaftsunterbrechung* (Gütersloh '67) die bovendien een uitgebreid overzicht biedt over het abortus-vraagstuk.

De abortus-teams zijn m.i. dus op de goede weg, maar moesten minder hun patiënten binden aan de morele inzichten van de commissie.

Dus royaler

Maar is de heiligheid van het leven dan niet een waarde die we tot elke prijs moeten verdedigen? Inderdaad is het respect voor het leven een onwaardeerbaar groot goed in onze westerse cultuur. Ik meen echter dat dit grote goed niet wordt aangevochten door het schep-
pen van een ruimere toepassingsmogelijkheid van abortus. Het is niet mijn bedoeling geweest — als dr. Rinzema de passage naleest, zal hij zien dat het er ook niet staat — op dit punt de abortus te legaliseren met een verwijzing naar Vietnam waar doodmaken immers ook mag. De redenering verloopt wat scherper (zoals dr. Zeegers goed heeft begrepen): als het leven werkelijk zo heilig is als wij in onze Westerse cultuur voorstellen, waarom laten dan de mensen die over een pleidooi voor verruiming van het abortus-beleid publiek van hun verontrusting kennis geven, zo weinig — publiek —